

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Έπιτροπή επί τῶν αἱρέσεων

Πρός τοὺς εὐσεβεῖς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Σέ ὀλόκληρη τὴν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα μας, τίς δύο προηγούμενες ἐβδομάδες, ὑπῆρξε μία κλιμακωτὴ δραστηριότητα μελῶν τῆς αἱρέσεως «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Σέ πολλές πόλεις καὶ χωριά διένειμαν προπαγανδιστικὰ φυλλάδια μέ τὰ ὁποῖα προσκαλοῦν ὅλους μας στήν «τήρηση τῆς ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ».

Συνηθίζει ἡ ἔταιρεία Σκοπιά νά ἀπορρίπτει κάθε Χριστιανικὴ ἑορτὴ ἢ νά κακοποιεῖ καὶ νά διαστρεβλώνει τὸ θεολογικὸ περιεχόμενό της. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν συνήθεια δὲν ἐξαιρέθηκε οὔτε ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, πού τὴν ἀπέρριψαν καθὼς ἀρνοῦνται τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἀντὶ τοῦ χριστιανικοῦ Πάσχα, πού μαρτυρεῖ τὴν νίκη τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας πάνω στον θάνατο, οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά γιορτάζουν ἀπλῶς τὴν ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο θεωροῦν « ὡς τὸν καλύτερο ἄνθρωπο πού ἔζησε ποτέ στήν γῆ» καὶ ὄχι ὡς Θεὸ καὶ Σωτήρα τοῦ κόσμου.

Οἱ χιλιαστὲς γιορτάζουν τὴν ἀνάμνηση αὐτὴ κάθε χρόνο « τὸ βράδυ πού ἀντιστοιχεῖ στίς 14 Νισσάν τοῦ ἀρχαίου Ἰουδαϊκοῦ ἡμερολογίου». Διοργανώνουν ἐκδηλώσεις κυρίως στίς αἴθουσες βασιλείας, ὅπως τίς ὀνομάζουν, καὶ σέ ἄλλους χώρους, ὅπως ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια καὶ κινηματογράφους. Στὴν ἐπαρχία μας θὰ τελέσουν τὴν ἀνάμνησή τους τὸ Σάββατο 22 Μαρτίου, σέ γνωστὰ κέντρα στήν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀγρινίου Ἀντιρίου.

Στὸν χῶρο πού συγκεντρώνονται τοποθετοῦν ἓνα τραπέζι. Πάνω στό τραπέζι τοποθετοῦν ἄζυμο ψωμί καὶ κόκκινο κρασί. Τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί θεωροῦνται ἀπλὰ σύμβολα τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ὀνομάζουν «ἐμβλήματα». Ἡ τελετὴ ξεκινᾷ μέ ὁμιλία σχετικὴ μέ τὸν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. Σ' αὐτὴ ἐπαναλαμβάνονται οἱ χιλιαστικὲς πλάνες γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου καὶ γιὰ τὸ μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας. Μετὰ τὴν ὁμιλία περιφέρονται τὰ ἐμβλήματα, πρῶτα τὸ ψωμί καὶ ὕστερα τὸ κρασί, μεταξὺ τῶν παρόντων χιλιαστῶν. Τὰ ἐμβλήματα τους ὅμως δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νά τὰ λάβουν ὅλοι οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, σέ ἀντίθεση μέ ὅ,τι συμβαίνει στήν Ὀρθόδοξη λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου μετέχουμε ὅλοι οἱ πιστοὶ στὰ ἄχραντα μυστήρια μας. Ἀπὸ τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί τους λαμβάνουν μόνο ὅσοι ἀνήκουν στίς 144.000, «στό μικρὸ ποῖμνιο», ὅπως τὸ ὀνομάζουν, πού θὰ ζήσουν στὸν οὐρανὸ καὶ θὰ εἶναι συγκυβερνήτες

μαζί με τον Χριστό. Όλοι οι άλλοι θα έχουν απλά την «έπιγεια έλπίδα». Αύτοι, εάν μείνουν πιστοί στην έταιρεία και εργάζονται για να προσηλυτίσουν άλλους, θα ζήσουν χίλια χρόνια σ' ένα έπιγειο παράδεισο κάτω από θεοκρατική κυβέρνηση. Διαφορετικά θα έξοντωθούν από τον Ίεχωβά στον Άρμαγεδώνα. Οί Έλληνες χιλιαστές δέν έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στα έμβλήματά τους, καθώς όλοι τους ανήκουν στην έπιγεια τάξη και όχι στο «μικρό ποίμνιο», στις 144.000 έκλεκτούς, πού ο αριθμός τους συμπληρώθηκε τό 1935, όπως αναφέρουν οί ίδιοι στο περιοδικό τους Σκοπιά (τεύχος τής 15-6-1992, σελίδα 23).

Αύτή είναι ή ανάμνηση του θανάτου του Ίησοῦ για τους Μάρτυρες του Ίεχωβά και γι' αύτή την έκδήλωση ξεσήκωσαν όλη την Ελλάδα.

Έδώ όμως έγείρεται ένας προβληματισμός. Άφοῦ και οί ίδιοι οί χιλιαστές δέν λαμβάνουν τά έμβλήματα τής ανάμνησης, γιατί καλούν και έμās να συμμετέχουμε στην έκδήλωσή τους;

Ο λόγος πού τό κάνουν είναι καθαρά προπαγανδιστικός. Έπιθυμούν να σπείρουν στην καρδιά και στον λογισμό των Όρθοδόξων Χριστιανών την άμβιβολία για τό πρόσωπο του Σωτήρος Χριστού και την άμφισβήτηση σχετικά μέ τό μυστήριο τής θείας εύχαριστίας.

Άν ο Ίησοῦς Χριστός ήταν ο « μέγας Άρχιδούλος », δηλαδή απλά ένας καλός άνθρωπος, τον όποιο ο Θεός υπερύψωσε από όλους τους άνθρωπους, για να είναι δεύτερος μετά τον Πατέρα κατά τό μεγαλείο και την δύναμη και την έξουσία, όπως διδάσκουν, τότε σωτηρία δέν θα υπήρχε. Ένας άνθρωπος δέν μπορούσε να σώσει όλη την ανθρωπότητα, παρά μόνο τον έαυτό του. Ο Ίησοῦς όμως δέν είναι μόνο άνθρωπος. Δεν είναι ένας άρχιδούλος. Δεν είναι ο καλύτερος άνθρωπος τής γής. Είναι ο αιώνιος Υιός και Λόγος του Θεού, τό δεύτερο πρόσωπο τής Παναγίας Τριάδος, ο όποιος συμμετείχε στην δημιουργία του κόσμου και σέ συγκεκριμένη χρονική στιγμή παρενέβη στην ανθρώπινη ιστορία, για να λυτρώσει τά πλάσματά Του. Σαρκώθηκε μέ την έπενέργεια του Άγίου Πνεύματος στα σπλάχνα τής υπερευλογημένης Μαρίας, ή όποια δίκαια όνομάστηκε Θεοτόκος, άφοῦ κυοφόρησε τον Υιό του Θεού. Κήρυξε, έκανε θαύματα, σταυρώθηκε, αναστήθηκε και μέ την ανάληψή Του ανέβασε στα δεξιά του Πατρός την ανθρώπινη φύση. Όλα αυτά μās τά τονίζει θαυμάσια ή Άγία Γραφή. Ο Ίησοῦς είναι ο «πρώτος και ο έσχατος και ο ζών» (Άποκάλ. Α. 17-18), είναι «ο άληθινός Θεός και ζωή αιώνιος» (Α' Ιωάννου. ε', 20), ο όποιος έχει δικά Του « πάντα όσα έχει ο Πατήρ» (Ιωάνν. ισ, 15). Είναι εκείνος πού διεκήρυξε « ο έώρακώς έμέ έώρακε τον Πατέρα» (Ιωάνν. Ιδ', 9). Είναι αυτός πού προφήτευσε ο Ησαΐας «Θαυμαστός σύμβουλος, Θεός Ίσχυρός, έξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνας...» (Ησ. θ', 6-7).

Είναι αυτός πού, όταν τόν είδε Άναστημένον ό μαθητής Του Θωμάς, φώναξε με όλη τήν δύναμη τής ψυχής του: « Ό Κύριός μου και ό Θεός μου»(Ίωάν. 20,28).

Μέ αυτόν τόν Κύριο και Θεό μας ένωνόμαστε όλοι έμεΐς οί πιστοί Του, καθώς γινόμαστε μέλη τοϋ σώματός Του μέ τό βάπτισμά μας. Καί όπως όλα τά μέλη ένός σώματος τρέφονται από τό ίδιο τό σώμα, έτσι και έμεΐς τρεφόμαστε μέ τό Σώμα και τό Αΐμα Του, πού ό ίδιος μάς προσφέρει. Καί μεταλαμβάνουμε τόν άγιασμένο άρτο και οίνο όχι ως ανάμνηση, όχι ως άπλά σύμβολα τής θυσίας, όπως υποστηρίζουν οί Μάρτυρες τοϋ Ίεχωβά, αλλά ως πραγματικό Σώμα και Αΐμα Χριστοϋ, όπως σαφέστατα και σέ πολλά σημεία διδάσκει το Εύαγγέλιο, πού παρερμηνεύουν και κακοποιούν οί χιλιαστές.

Άγαπητοί,

Ό Θεός έδωσε τήν έλευθερία σέ όλους τούς άνθρωπους, ώστε νά αποφασίζουν τήν σωτηρία ή τήν άπώλειά τους. Η Έκκλησία όμως όφείλει νά ενημερώνει γιά τούς κινδύνους, πού έλλοχεύουν πίσω από τά προσωπέια τοϋ συγχρόνου πνευματικοϋ δουλεμπορίου. Δέν μισοϋμε τόν αίρετικό, αλλά καταγγέλλουμε τήν αίρεση και παρακαλοϋμε όλους τούς Όρθοδόξους Χριστιανούς νά απομακρυνθοϋν και νά μήν συμμετέχουν σέ συγκεντρώσεις αίρετικῶν. Κλείνουμε μέ τήν προτροπή τοϋ Άγίου Ίωάννου τοϋ Χρυσοστόμου σχετικά μέ τήν στάση μας άπέναντι στούς αίρετικούς.

« Έάν κάποιος δέν γνωρίζει καλά τήν Χριστιανική πίστη, άς άποφεύγει τίς συναναστροφές μέ αίρετικούς και άς απομακρύνεται από τίς συγκεντρώσεις τους. Διότι και τόν αίρετικό δέν μπορεί νά τόν ώφελήσει καθόλου, αλλά και ό ίδιος άποκομίζει μεγάλη βλάβη από τήν αίρεση. Όσοι λοιπόν συναναστρέφονται αύτούς τούς βλάσφημους, παίρνουν μεγάλο μέρος τής άσεβείας τους».